

Jak jsem se stal "spisovatelem"

Asi před půl rokem mi volali z Městské knihovny ve Valašském Meziříčí, že se po mně shání nějaký člověk z Vyškova, jestli prý mu mohou dát na mne kontakt? Samozřejmě jsem souhlasil a vzápětí se mi ozval on sám, že našel můj příspěvek na stránkách Městské knihovny (ale rožnovské!), a sice v kapitole „Město v mé paměti“ – v mém příspěvku o stoletých fotografiích poznal na snímku mého prastrýce, a protože věděl, že je s ním příbuzný, dovodil, že je v příbuzenském vztahu i se mnou. Nakonec zjistil, že jeho prateta byla moje prababička. Díky náhodě, že asi za deset dní pobýval několik dní v Rožnově, jsme se mohli poznat i osobně. A hned jsme si, jak se říká, „padli do oka“!

Kromě společných předků nás spojovalo (díky rodinným genům?) i mnoho společných zájmů: oba jsme důchodci – fyzikové, zajímá nás fotografie, video a literárně-dokumentační činnost. Vzápětí jsme si začali tykat a nabídl mi, že jeho firma, která ve Vyškově vydává různé dokumentární materiály, mi může vydat můj soubor „Jak jsem v Tesle budoval světél zítřky“, což se koncem roku uskutečnilo. Cena, kterou jsem zaplatil, byla přiměřená – kdybych to sám tiskl doma, vyšla by podstatně vyšší, nemluvě o technických možnostech úpravy takovéto brožurky.

Na jeho pozvání jsme se sešli ve Vyškově na srazu potomků sourozenců Součkových – moje prababička byla právě jedna z nich. Na setkání jsem se zmínil, že mám další soubor jak já říkám „mikropovídek“ a že by se mi líbilo, kdyby u něj vyšel – třeba k mým pětasedmdesátinám. Hned souhlasil, a protože díky dnešním technickým možnostem není problém takovéto soubory posílat, skutečně v březnu vyšel – dokonce i s tiráží, ve které stálo: „Vydáno zdarma – dar k životnímu jubileu autora!!! A v počtu 75 číslovaných výtisků!!! A s indexem ISBN!!! Tak jsem se vlastně stal „spisovatelem“, ovšem „amatérským“, neboť cesta k tomu, abych se tím třeba živil, je do nekonečna...